

Polityka Ochrony Dzieci Fundacji Kosmos dla Dziewczynek

Preambuła

Misją Fundacji Kosmos dla Dziewczynek jest wzmacnianie dziewczynek – tak, by dorastały w poczuciu własnej wartości i sprawczości oraz miały odwagę być tym, kim chcą. Fundacja wydaje magazyn non-fiction, w którym opowiadają o sobie prawdziwe dziewczynki i chłopcy, organizuje konferencje, debaty i spotkania z udziałem dzieci oraz prowadzi i dokumentuje inne działania, w których kluczowa jest partycypacja młodych osób.

Fundamentalną zasadą wszystkich działań podejmowanych przez Fundację Kosmos dla Dziewczynek – przez jej pracowniczki/pracowników, współpracowniczki/współpracowników, wolontariuszki/wolontariuszy, stażystki/stażystów – jest **dobro dziecka**. Każda członkini i członek personelu **działa w najlepszym interesie dzieci, traktuje je podmiotowo, z szacunkiem, uwzględnia ich potrzeby i przestrzega praw. Niedopuszczalne jest stosowanie przez kogokolwiek wobec dzieci przemocy – w jakiegokolwiek formie**. Zespół fundacji, realizując te cele, działa w ramach obowiązującego prawa, regulacji wewnętrznych oraz swoich kompetencji.

Rozdział I

Objaśnienie terminów

§ 1.

1. Członkiem/członkinią personelu Fundacji Kosmos dla Dziewczynek jest osoba zatrudniona w niej na podstawie umowy o pracę, współpracująca z fundacją w ramach umowy cywilnoprawnej, a także wolontariusz/wolontariuszka i stażysta/stażystka.
2. Zarządem Fundacji Kosmos dla Dziewczynek są osoby, które zgodnie z obowiązującym prawem, statutem organizacji oraz wewnętrznymi dokumentami są uprawnione do podejmowania decyzji o działaniach organizacji.
3. Dzieckiem jest każda osoba do ukończenia 18. roku życia.
4. Opiekunem/opiekunką dziecka jest osoba uprawniona do reprezentacji dziecka, w szczególności jego rodzic lub opiekun prawny. W myśl niniejszego dokumentu opiekunem/opiekunką jest również rodzic zastępczy.
5. Zgoda rodzica dziecka oznacza zgodę co najmniej jednego z rodziców dziecka/opiekunów prawnych.
6. Przez krzywdzenie dziecka należy rozumieć popełnienie czynu zabronionego lub czynu karalnego na szkodę dziecka przez jakąkolwiek osobę – w tym członka/członkinię personelu fundacji – lub zagrożenie dobra dziecka, w tym jego zaniedbywanie.
7. Osoba odpowiedzialna za Politykę Ochrony Dzieci to wyznaczona przez zarząd członkini lub członek personelu sprawująca/sprawujący nadzór nad realizacją Polityki Ochrony Dzieci w fundacji.
8. Dane osobowe dziecka to wszelkie informacje umożliwiające identyfikację dziecka.

9. Pisemne zgody, o których mowa w dokumencie, to zgody przekazane fundacji w formie papierowej, elektronicznej (jako skany/zdjęcia ręcznie podpisanych dokumentów) lub podpisane profilami zaufanymi/podpisami elektronicznymi.

Rozdział II

Rozpoznawanie i reagowanie na czynniki ryzyka krzywdzenia dzieci

§ 2.

1. Personel Fundacji Kosmos dla Dziewczynek podczas prowadzenia działań, w miarę możliwości, zwraca uwagę na czynniki ryzyka i symptomy krzywdzenia dzieci. W ramach zapoznawania się z niniejszą Polityką Ochrony Dzieci członkowie i członkinie personelu otrzymują wskazówki, gdzie szukać dodatkowych materiałów na ten temat – osoba odpowiedzialna za Politykę Ochrony Dzieci gromadzi przydatne materiały i linki w folderze, który jest udostępniony personelowi.
2. W przypadku zidentyfikowania czynników ryzyka personel organizacji, jeśli ma taką możliwość, stara się podjąć rozmowę z opiekunami/opiekunkami, przekazując informacje na temat dostępnej oferty wsparcia i motywując ich do szukania pomocy.
3. Personel monitoruje sytuację i dobrostan dzieci podczas prowadzenia działań z ich udziałem.
4. Personel zna i stosuje zasady bezpiecznych relacji personel–dziecko i dziecko–dziecko ustalone w fundacji. Zasady te stanowią Załącznik nr 1 do niniejszej Polityki.
5. Rekrutacja personelu odbywa się zgodnie z zasadami bezpiecznej rekrutacji personelu. Zasady te stanowią Załącznik nr 2 do niniejszej Polityki.

Rozdział III

Procedury interwencji w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa dziecka

§ 3.

1. Zagrożenie bezpieczeństwa dzieci może przybierać różne formy, z wykorzystaniem różnych sposobów kontaktu i komunikowania.
2. Na potrzeby niniejszego dokumentu przyjęto następującą kwalifikację zagrożenia bezpieczeństwa dzieci:
 - a. **popelniono przestępstwo na szkodę dziecka (np. wykorzystanie seksualne, znęcanie się nad dzieckiem),**
 - b. **doszło do innej formy krzywdzenia, niebędącej przestępstwem, takiej jak np. krzyk, ponizanie,**
 - c. **doszło do zaniedbania potrzeb życiowych dziecka (np. związanych z żywieniem, higieną czy zdrowiem).**
3. Na potrzeby niniejszego dokumentu wyróżniono procedury interwencji w przypadku podejrzenia działania powodującego zagrożenie bezpieczeństwa dziecka przez:
 - a. osoby dorosłe (personel fundacji, inne osoby trzecie, rodziców/opiekunów prawnych),
 - b. inne dziecko.

§ 4.

1. W przypadku powzięcia przez członka/członkinię personelu podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone lub zgłoszenia takiej okoliczności przez dziecko lub opiekuna dziecka, członek/członkini personelu ma obowiązek sporządzenia notatki służbowej i niezwłocznego przekazania uzyskanej informacji zarządowi fundacji za pośrednictwem e-maila oraz telefonicznego powiadomienia co najmniej jednej osoby z zarządu o przekazaniu takiej notatki.
2. Interwencja prowadzona jest przez zarząd fundacji, który może wyznaczyć na stałe do tego zadania inną osobę. W przypadku wyznaczenia takiej osoby jej dane (imię, nazwisko, e-mail, telefon) zostaną podane do wiadomości personelu, dzieci i opiekunów.

3. W przypadku wyznaczenia innej osoby do prowadzenia interwencji pod pojęciem „zarządu organizacji” należy rozumieć osobę odpowiedzialną za prowadzenie interwencji.
4. Jeżeli zgłoszono krzywdzenie ze strony osoby wyznaczonej do prowadzenia interwencji, wówczas interwencja prowadzona jest przez zarząd organizacji.
5. Jeżeli zgłoszono krzywdzenie ze strony zarządu organizacji, a nie została wyznaczona osoba do prowadzenia interwencji, wówczas działania opisane w niniejszym rozdziale podejmuje osoba, która dostrzegła krzywdzenie lub do której zgłoszono podejrzenie krzywdzenia.
6. Do udziału w interwencji można doprosić specjalistów, w szczególności psychologów/psycholożki oraz pedagogów/pedagożki, celem skorzystania z ich wiedzy i wszechstronnego wsparcia.
7. Zarząd organizacji informuje opiekuna/opiekunów dziecka o obowiązku oficjalnego zgłoszenia przez fundację podejrzenia krzywdzenia dziecka do odpowiedniej instytucji (prokuratura/policja lub sąd rodzinno-opiekuńczy lub najbliższy ośrodek pomocy społecznej).
8. Po poinformowaniu opiekunów zgodnie z punktem poprzedzającym, zarząd organizacji składa odpowiednie zawiadomienie do prokuratury/policji lub wniosek o wgląd w sytuację rodziny do sądu rejonowego, wydziału rodzinnego i nieletnich, ośrodka pomocy społecznej.
9. Dalszy tok postępowania leży w kompetencjach instytucji wskazanych w punkcie poprzedzającym.
10. Z przebiegu każdej interwencji sporządza się kartę interwencji, której wzór stanowi Załącznik 3 do niniejszej Polityki. Kartę załącza się do rejestru interwencji prowadzonego przez organizację.

§ 5.

W przypadku podejrzenia, że życie dziecka jest zagrożone lub grozi mu ciężki uszczerbek na zdrowiu należy niezwłocznie poinformować odpowiednie służby (policja, pogotowie ratunkowe), dzwoniąc pod numer 112 lub 998 (pogotowie). Poinformowania służb dokonuje osoba należąca do personelu, która pierwsza powzięła informację o zagrożeniu i następnie wypełnia ona kartę interwencji.

§ 6.

Krzywdzenie przez osobę dorosłą

1. W przypadku, gdy zgłoszono krzywdzenie dziecka, zarząd fundacji przeprowadza rozmowę z dzieckiem i/lub innymi osobami mogącymi mieć wiedzę o zdarzeniu i o sytuacji dziecka, w szczególności z jego opiekunami. Ustalenia są spisywane na karcie interwencji.
2. Zarząd fundacji niezwłocznie informuje opiekuna/opiekunów dziecka, którym przekazuje informacje o zdarzeniu oraz o potrzebie/możliwości skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, w tym u innych organizacji lub służb.
3. W przypadku, gdy wobec dziecka popełniono przestępstwo, zarząd fundacji sporządza zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa i przekazuje je do właściwej miejscowo policji lub prokuratury.
4. W przypadku, gdy z rozmowy z opiekunami wynika, że nie są oni zainteresowani pomocą dziecku, ignorują zdarzenie lub w inny sposób nie wspierają dziecka, które doświadczyło krzywdzenia, zarząd fundacji sporządza wniosek o wgląd w sytuację rodziny, który kieruje do właściwego sądu rodzinnego.
5. W przypadku, gdy z przeprowadzonych ustaleń wynika, że opiekun dziecka zaniedbuje jego potrzeby psychofizyczne lub rodzina jest niewydolna wychowawczo, rodzina stosuje przemoc wobec dziecka (rodzic/inny domownik krzyczy na dziecko, stosuje klapsy lub podobne rodzajowo kary fizyczne), należy poinformować właściwy ośrodek pomocy społecznej o potrzebie pomocy rodzinie, gdy niespełnianie potrzeb wynika z sytuacji ubóstwa, bądź – w przypadku przemocy i zaniedbania – konieczności wszczęcia procedury „Niebieskiej Karty”.
6. W przypadku, gdy zgłoszono krzywdzenie dziecka przez członka/członkinię personelu fundacji,

wówczas osoba ta zostaje odsunięta od wszelkich form kontaktu z dziećmi (nie tylko dzieckiem pokrzywdzonym) do czasu wyjaśnienia sprawy.

7. W przypadku gdy członek/członkini personelu fundacji dopuścił/dopuściła się wobec dziecka innej formy krzywdzenia niż popełnienie przestępstwa na jego szkodę, zarząd organizacji powinien zbadać wszystkie okoliczności sprawy. W sytuacji, gdy naruszenie dobra dziecka jest znaczne, w szczególności gdy doszło do dyskryminacji lub naruszenia godności dziecka, należy rozważyć rozwiązanie stosunku prawnego z osobą, która dopuściła się krzywdzenia. Jeżeli osoba, która dopuściła się krzywdzenia, nie jest bezpośrednio zatrudniona przez organizację, lecz przez podmiot trzeci, wówczas należy zarekomendować zakaz wstępu tej osoby na teren organizacji, a w razie potrzeby rozwiązać umowę z instytucją współpracującą.
8. Wszystkie osoby, które w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych powzięły informację o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, są zobowiązane do zachowania tych informacji w tajemnicy, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym osobom i instytucjom w ramach działań interwencyjnych.
9. W przypadku, gdy podejrzenie zagrożenia bezpieczeństwa dziecka zgłosili opiekunowie dziecka, a podejrzenie to nie zostało potwierdzone, należy o tym fakcie oficjalnie poinformować opiekunów dziecka.

§ 7.

Krzywdzenie rówieśnicze

1. W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez inne dziecko przebywające w organizacji (np. na zajęciach grupowych) należy przeprowadzić rozmowę z dzieckiem podejrzewanym o krzywdzenie oraz jego opiekunami, a także oddzielnie z dzieckiem poddawany krzywdzeniu i jego opiekunami. Ponadto należy porozmawiać z innymi osobami mającymi wiedzę o zdarzeniu. W trakcie rozmów należy dążyć do ustalenia przebiegu zdarzenia. Ustalenia są spisywane na karcie interwencji. Dla dziecka krzywdzącego oraz krzywdzonego sporządza się oddzielne karty interwencji.
2. W trakcie rozmów należy upewnić się, że dziecko podejrzewane o krzywdzenie innego dziecka samo nie jest krzywdzone przez opiekunów, innych dorosłych bądź inne dzieci. W przypadku potwierdzenia takiej okoliczności należy podjąć interwencję także w stosunku do tego dziecka.
3. W przypadku, gdy dziecko krzywdzące nie uczestniczy w działaniach organizacji (sytuacja ma miejsce np. w środowisku szkolnym) zarząd fundacji informuje opiekuna/opiekunów dziecka, którym przekazuje informacje o zdarzeniu oraz o potrzebie/możliwości skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, w tym u innych organizacji lub służb oraz o sposobach reakcji na zdarzenie (poinformowanie sądu rodzinnego, poinformowanie szkoły, poinformowanie opiekunów dziecka krzywdzącego).
4. Jeżeli osobą podejrzewaną o krzywdzenie jest dziecko w wieku od 13 do 17 lat, a jego zachowanie stanowi czyn karalny, należy ponadto poinformować właściwy miejscowo sąd rodzinny lub policję poprzez pisemne zawiadomienie.
5. Jeżeli osobą podejrzewaną o krzywdzenie jest dziecko powyżej lat 17, a jego zachowanie stanowi przestępstwo, wówczas należy poinformować właściwą miejscowo jednostkę policji lub prokuratury poprzez pisemne zawiadomienie.

Rozdział IV

Zasady ochrony wizerunku dziecka

§ 8.

1. Fundacja zapewnia najwyższe standardy ochrony danych osobowych dzieci zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

2. Fundacja, uznając prawo dziecka do prywatności i ochrony dóbr osobistych, zapewnia ochronę wizerunku dziecka.
3. Wytyczne dotyczące zasad publikacji wizerunku dziecka stanowią Załącznik nr 4 do niniejszej Polityki.

§ 9.

1. Personelowi fundacji nie wolno umożliwiać przedstawicielom mediów utrwalania wizerunku dziecka (filmowania, fotografowania, nagrywania głosu dziecka) podczas zamkniętych wydarzeń organizowanych przez fundację bez pisemnej zgody opiekuna dziecka i (co najmniej ustnej) zgody dziecka.
2. W celu uzyskania zgody, o której mowa powyżej, personel organizacji może skontaktować się z opiekunem dziecka i ustalić procedurę uzyskania zgody. Niedopuszczalne jest podanie przedstawicielowi mediów danych kontaktowych do opiekuna dziecka – bez wiedzy i zgody tego opiekuna.
3. Jeżeli wizerunek dziecka stanowi jedynie szczegół całości, takiej jak: zgromadzenie, krajobraz, publiczna impreza, zgoda opiekuna na utrwalanie wizerunku dziecka nie jest wymagana.

§ 10.

1. Upublicznienie przez członka personelu wizerunku dziecka utrwalonego w jakiegokolwiek formie (np. fotografia, nagranie audio-wideo) wymaga pisemnej zgody opiekuna dziecka oraz zgody (co najmniej ustnej) samego dziecka.
2. Pisemna zgoda, o której mowa w ust. 1, jest sporządzana na obowiązującym w fundacji formularzu „Zgoda na przetwarzanie danych osobowych dziecka” wraz z klauzulą informacyjną RODO i może być modyfikowana w porozumieniu z opiekunami dziecka. Może być przekazana fundacji także drogą elektroniczną.

Rozdział V

Zasady dostępu dzieci do internetu

§ 11.

1. Fundacja nie zapewnia dzieciom swobodnego dostępu do internetu w swojej siedzibie i/oraz w ramach organizowanych przez siebie działań. Dostęp do infrastruktury sieciowej fundacji jest możliwy wyłącznie po wpisaniu loginu i hasła.
2. Na terenie organizacji i w ramach prowadzonych przez fundację działań możliwe jest korzystanie przez dzieci z internetu mobilnego dostępnego na ich urządzeniach osobistych – wyłącznie za wiedzą i zgodą ich opiekunów, którzy odpowiadają za bezpieczeństwo dzieci w internecie.

Rozdział VI

Monitoring stosowania Polityki

§ 12.

1. Zarząd fundacji wyznacza Annę Dobosz jako osobę odpowiedzialną za Politykę Ochrony Dzieci w fundacji. Kontakt e-mailowy do Anny Dobosz: biuro@fundacjakosmos.org
2. Osoba, o której mowa w punkcie poprzedzającym, jest odpowiedzialna za monitorowanie realizacji Polityki, za reagowanie na sygnały naruszenia Polityki i prowadzenie rejestru zgłoszeń oraz za proponowanie zmian w Polityce.

3. Osoba, o której mowa w ust. 1 niniejszego paragrafu, przeprowadza wśród personelu organizacji, raz na 24 miesiące, ankietę monitorującą poziom realizacji Polityki. Wzór ankiety stanowi Załącznik nr 5 do niniejszej Polityki.
4. W ankiecie personel może proponować zmiany Polityki oraz wskazywać naruszenia Polityki w organizacji.
5. Osoba, o której mowa w ust. 1 niniejszego paragrafu, dokonuje opracowania ankiet wypełnionych przez członków personelu. Sporządza na tej podstawie raport z monitoringu, który następnie przekazuje zarządowi organizacji.
6. Zarząd organizacji wprowadza do Polityki niezbędne zmiany i ogłasza personelowi, dzieciom i ich opiekunom nowe brzmienie Polityki.

Rozdział VII

Przepisy końcowe

§ 13.

1. Polityka wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.
2. Ogłoszenie następuje w sposób dostępny dla personelu organizacji, dzieci i ich opiekunów, w szczególności poprzez przesłanie tekstu drogą elektroniczną oraz poprzez zamieszczenie na stronie internetowej i wywieszenie w widocznym miejscu w siedzibie, również w wersji skróconej, przeznaczonej dla dzieci.

FUNDACJA KOSMOS DLA DZIEWCZYNEK
dziewczyńskość w każdym wydaniu

